

Batalion
Boty proti lásce
Čarodějka
Čarodějnice z Amesbury
Černej nebožtíku
Čí že su to koně
Dům u vycházejícího slunce
Dva havrani

Hejno vran
Hruška
Ikarus blues
Jedeme na Prahu
Kometa
Kmotříček
Kornet a dívka
Krutá válka
Máňa

Mezi horami
Nad stádem koní
Od rána až do večera
Pískající cikán
Růže z Texasu
Pole s bavlnou
Ryl jen celý den ryl
Slavíci z Madridu
Slunce ještě spí
Ten nový král

To ta Heřpa
Točí se točí
Variace na renesanční téma
Vdovy z Córdoby
WOP
Za zlatem jít
Zítř ráno v pět

Zpěvník Kruhu 2009

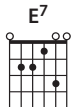
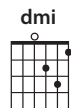
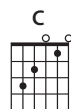
Zítř ráno v pět (J. Nohavica)

ami **C**
Až mě zítř ráno v pět ke zdi postaví,
F **G** **C** **ami**
ještě si naposled dám vodku na zdraví,
dmi **G** **C** **ami**
z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,
dmi **E⁷** **ami** **dmi G C ami**
a pak vzpomenu si lásko na tebe.
dmi **E⁷** **ami**
A pak vzpomenu si na tebe.

Až zítř ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu že se splet, že mě se nechce do nebes,
že žil jsem jak jsem žil a stejně i dožiju,
co jsem si nadrobil to si i vypiju.
Co jsem si nadrobil si i vypiju.

Až zítř ráno v pět poručík řekne pal,
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám a pak líto přijde mi,
že tě lásko nechávám samotnou tady na zemi.
Že tě lásko nechávám na zemi.

Až zítř ráno v pět prádlo půjdeš prádlo prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím nezapomeň, nezapomeň a žij.
Prosím nezapomeň a žij.

Batalion (V. Martinová)

ami **C** **G** **ami** **C** **G** **ami**
Vino máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří,
ami **C** **G** **ami** **C** **G** **ami**
vino máš a chvílku spánku, díky, díky, verbíři.

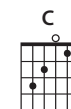
ami **C** **G** **ami emi**
Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává,
ami **G** **ami emi ami**
ostruhami do slabin koně pohání,
ami **C** **G** **ami emi**
ami **G** **ami emi ami**
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

ami **C** **G** **ami**
Vino na kuráž a pomilovat markytánku,
ami **C** **G** **ami emi ami**
zítř do Burgund batalion zamíří,
ami **C** **G** **ami**
vino na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku,
ami **C** **G** **ami emi ami**
díky, díky vám, královští verbíři.

Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroučí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát,
neplač, sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád.

Vino na kuráž a pomilovat markytánku, ...

Vino máš a markytánku, dlouhá noc se pro-hý-ří, ...

Boty proti lásce (Y. Přenosilová)

E
Zas mi říkal, že má něco pro mě,

E
a to něco, že prý láska je,

A
já však nechci žádnou lásku v domě,

E
přináší jen žal a výdaje.

G E G E
Mám proti lásce boty, ty chrání paní svou,

G E
ty boty vždycky jdou a všechno hezké pošlapou.

Žiju sama díky těmto botám,
žiju sama zásluhou těch bot,
často sice klukům hlavy motám,
botám ale city nejsou vhod.

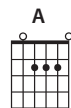
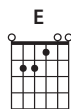
V těch botách ráda šlapu, zvlášť po lásce nás dvou,
ty boty vždycky jdou a všechno hezké pošlapou.

Tyhle boty nosím někde v duši,
někde v duši, né však na nohou,
jsou tam dole, kde mi srdce buší,
od bušení mi však pomohou.

V těch botách ráda šlapu, a to se mi prý mstí,
když v těch botách jdu, tak si prý šlapu po štěstí.

Pozor, boty! Pochodem v chod!

Bonus: Riff na konci každé sloky (na basové struně E) je sestup
e-e-es-es-d-d-des-des-c-c-h-h-b-a-as-g-e

Za zlatem jít (tábor Střela '83)

E⁷ A A⁷ E⁷
Za zlatem jít, z kaluží vodu pít, za zlatem jít,

A A⁷ E⁷
a neznat nikdy klid, za zlatem jít,

A A⁷ E⁷
A v kapse dolar poslední a v dešti u řeky spát,

A A⁷ E⁷ H⁷ A⁷ E⁷
a v rose čekat až se rozední, blues zlatokopa hrát.

A E⁷
Běž, běž tvá touha tě vede blíž,

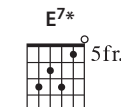
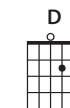
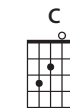
A H⁷ A⁷ E⁷
běž, běž, ať cestu svou neztratíš.

Za zlatem jít, už dál nebudeš chtít, chceš něco mít,
co nejde zaplatit, chceš něco mít.

Jen malý důkaz přátelství, pak sám budeš chtít dát,
rozumíš ptáků poselství, už nemusíš se bát.

Ref.

Bonus: E⁷ hrát jako C⁷ v 5. poloze (viz E^{7*}), ostatní jako baré,
mezi H⁷ a A⁷ vložit B⁷

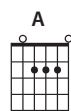
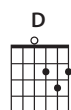
WOP (Novohradky '93)

hmi G D A hmi G D A
Slunce vyšlo zpoza mraků, pohlédlo na hory a na lesy,
hmi G D A
slyšíš pozdrav žlutejch ptáků,
hmi G D A
[: Wop! :]

Z lesa vyšla dívka krásná, na ruce jí sokol sedí,
čarodějka přenešťastná, wop, wop!

G A D
Stromy křičí, vítr kvílí, nikdo neví co se stane,
G F#
sekyra se dolů řítí, nikdo neví odkud vítr vane,
G A D
zachraň svou kůži dokud máš ještě času dost,
G F#
v tom lese, kde stromy mluví, nejistá je budoucnost,
hmi G D A
[: Wop! :]

Na každou poklici se najde hrnec,
jistě nám rozumíte vážení,
a každěj příběh má svůj konec, wop!

Čarodějka (Olympic)

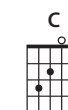
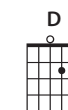
emi D emi D
Já z pověstí znám tě, a ty varujou,
C emi D C emi
že máš oči zrádný a že čarujou.
A tak bitvu svádím, vím, že prohranou,
ty oči mě hloubkou stejně uhranou.

G D C emi
Kdo s tou krásou tvou se vyrovná,
G D C emi
když jak ohňů zář, jsi čarovná.

Kdo v těch očích pátrá, v ten ráz oněmí,
vždyť jsi čarodějkou, přišlou z podzemí,
když zhasnu, tak blejská, v nich zář zelená.
Bejt středověk temnej, už jsi spálená.

Kdo s tou krásou tvou se vyrovná,
když jak ohňů zář, jsi čarovná.

A tak bitvu vzdávám, jsem v moci sil zlých
a s tou čarodějkou, tančím při ohních.
Mám v sobě žár výhní a bodání dýk,
i ze mě se stává ďáblův pomocník, ďáblův pomocník.

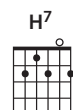
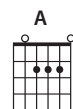
Černej nebožtíku (Voskovec, Werich)

E
Černej nebožtíku, máš to ale kliku,
E
za chvíli do temný hlíny budeš zakopán.
A
Černej nebožtíku, máš to ale kliku,
E
za chvíli do temný hlíny budeš zakopán,
H⁷   **A**   **E**
nás jsi nechal v bídě, sám se vezeš jako pán

[: Jen kopyta koní, hrany tobě zvoní,
málo lidí dnes pro tebe slzy polyká :]
máš to smutnej funus, chybí ti tu muzika.

[: Kam ti pozůstalí, kam ti vlastně dali,
věnce, kytky, pentle, svíce, marně se tě ptám :]
proč je rakev holá, to ty asi nevíš sám.

[: Černej nebožtíku, co nemáš na muziku,
poslechni si moji radu trochu nevšední :]
zazpívej si sám blues na cestu poslední.

Točí se točí (P. Lutka)

C   **G**   **C**   **C⁷**   **F**   **C**
Točí se, točí kolo ve mlýně, točí se, točí, já jsem v tom nevinně,
G⁷   **C**   **G**   **C**
točí se kolo, voda z vejšky padá, já tomu mlýnu teď ukazuju záda.

V tom mlýně žila překrásná dívka,
kterou jsem měl tuze moc rád,
měla modrý oči a černý vlasy,
ale jednu chybu: nechtěla mi dát.

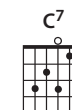
Nechtěla mi dát ani políbení,
nechtěla mi dát ani hubičku,
proto jsem ji musel, proto jsem ji musel,
proto jsem ji musel topit v rybníčku.

Její otec mlynář starost vo ni měl,
její otec mlynář starost vo ni měl,
proto poslal mládka kouknout se, co dělá,
proto poslal mládka, aby za ní šel.

Když tam mládek přišel, právě topila se,
její ruka bílá o pomoc prosila,
zachránit ji nemoh', kosa byla vostrá,
jeho mladý čelo správně trefila.

Když se mládek s dcerou dlouho nevraceli,
přišel se sám mlynář na dcerušku ptát,
když kameny mlýnský jeho tělo mlely,
řekl jsem si: musíš na cestu se dát.

Znovu 1. sloka

To ta Heľpa (slovenská lidová)

dmi G dmi G dmi A⁷ dmi

To ta Heľpa, to ta Heľpa, to je pekné mesto.

dmi G dmi G dmi A⁷ dmi

A v tej Heľpe a v tej Heľpe švarných chlapcov je sto.

B F C F A⁷

Koho je sto, toho je sto, nie po mojej vôli,

dmi G dmi G dmi A⁷ dmi

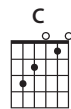
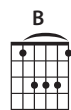
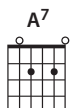
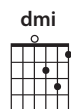
len za jedným, len za jedným srdiečko ma boli

Za Janíčkom za Palíčkom krok by nespravila,

za Ďuríčkom za Mišíčkom Dunaj preskočila.

Dunaj Dunaj Dunaj Dunaj aj to širé pole,

len za jedným len za jedným počesenie moje.

Čí že su to koně (Moravská lidová)

ami E ami

Čí že su to koně, ve dvoře, ve dvoře.

dmi ami

Čí, že s nima žádnej neoře, neoře,

dmi ami

čí, že by to byly, moje, moje sú,

E ami

ony ma k mej milej, donesu,

dmi E ami

ony ma k mej milej donesu.

Hop, koníčky moje, do skoku, do skoku,

budem ležať milej při boku, při boku

nebudem sa modlit otče, otče náš,

[: pojedeme spolu na sobáž :]

Na kopečku stála, plakala, plakala,

Jezu, Jezu, Maria volala, volala

Jezu, Jezu, Maria, Kriste pane,

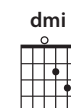
[: bude-li to chlapec, anebo ne :]

Bude-li to chlapec, bude švec, bude švec,

bude robit čižmy na tanec, na tanec,

bude-li to děvča, Jezus Maria,

[: bude frajárka jako su já :]

Pozn.: Píseň je v rytmu čardáše, začíná se zvolna a postupně se zrychluje

Dům u vycházejícího slunce (Amer. lid.)

ami C D F
Snad znáš ten dům za New Orleans,

ami C E
ve štítu znak slunce má,

ami C D F
je to dům, kde lká sto chlapců ubohých

ami E ami
a v němž jsem zkejs i já.

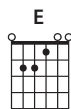
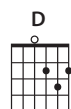
Mý mámě Bůh dal věnem,
jen práť a šít blue jeans,
táta můj se flákal jen
sám po New Orleans.

Bankrotář se zhroutil před hernou,
jenom bídu svou měl a chlast,
k putykám pak táh tu pouť mizernou
a znal jenom pít a krást.

Být matkou dám svým synům
lepší dům, než má kdo z vás,
ten dům, kde spím, má emblém sluneční,
ale je v něm jen zima a chlad.

Kdybych směl se hnout z těch kleští,
pěstí vytrhnout tu mříž,
já, jak v snách, bych šel do New Orleans
a měl tam k slunci blíž.

Znovu 1. sloka

Ten nový král (tábor Černá '85)

C ami dmi ami
Ten nový král v slujích pod horami, král drahocenných gem,

C G ami G ami emi ami
zas těmi třpytícími se drahokamy pohládne v domě svém.

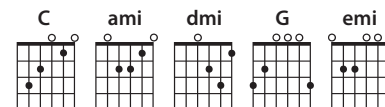
dmi ami dmi ami
Král slují pod horami, král drahocenných gem,

C G ami G ami emi ami
zas těmi třpytícími se drahokamy pohládne v domě svém.

Ten nový král korunován nyní,
za zvuku nových strun,
své harfy, která zní tam dole v zlaté síni,
kde zasedne na svůj trůn.
Král korunován nyní...

Každý širý proud vzkypí nadějí,
pak přejde všečen žal,
jezera třpytem svých pokladů v hloubi se zachvějí,
až zpět se vrátí náš král.
Proud vzkypí nadějí...

Znovu zašumí v našich horách lesy,
v slunci stébla vonných trav
a řeky oblečou si zlatý háv tam dole u polesí,
až vrátí se řád starých práv.
Šumí v našich horách lesy...

Slunce ještě spí (Opařany 92)

C C⁺ ami F G
[: Spí, slunce ještě :]

dmi ami dmi ami
Po obloze mraky jdou, déšť zcuchal ti tvář,
dmi C F G C C⁺ ami
za obzorem černí čápi letí, přinášejí poselství.

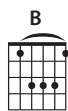
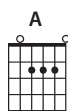
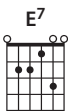
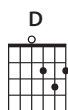
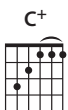
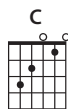
F G C C⁺ ami F G
Slunce ještě spí, slunce ještě,

Černá noc uspala zlatou touhu, studený má plášť,
usínáš za zpěvu deště, na slunce čekáš.

Ref.

Pomine tma a ty se budíš, oslepí tě zář,
slunce mlčí na obloze, ozáří ti tvář.

[: Ozáří ti tvář :]

Dva havrani (Asonance)

dmi C dmi

Když jsem se z pole vracela,

dmi C dmi

dva havrany jsem slyšela,

F C

jak jeden druhého se ptá:

dmi C dmi

Kdo dneska večeri nám dá.

dmi C dmi

Kdo dneska večeri nám dá

Ten první k druhému se otočil
a černým křídlem cestu označil.

Krhavým zrakem k lesu hleděl

[: a takto jemu odpověděl :]

Za starým náspem v trávě schoulený,
tam leží rytíř v boji raněný.

A nikdo neví, že umírá

[: jen jeho kůň a jeho milá :]

Jeho kůň dávno po lesích běhá

a jeho milá už jiného má.

Už pro nás bude dosti místa,

[: hostina naše už se chystá :]

Na jeho bílé tváře usednem

a jeho modré oči vyklovem.

A až se masa nasytíme,

[: z vlasů si hnízdo postavíme :]

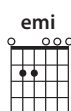
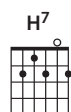
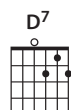
Hejno vran (W. Ryvola)

G **C**
 Když nad pasekou vzlétne hejno vran,
G
 hejno vran, hejno vran
C
 je léta pel už dávno vyprodán,
D⁷ **G**
 podzim se hlásí chladem jasných rán,
C
 tím ránem procházíš se sám a sám,
D⁷ **G**
 kdo městu dávno sbohem dal.

G **H⁷**
 A tak se touláš trávou spálenou,
emi
 nevíš jak rozloučit se s létem,
C
 díváš se na krajinu vzdálenou,
D⁷ **G**
 kterés dal celý život svůj.

Nad hlavou zakrouží ti hejno vran, [: hejno vran :]
 a bílých hvězd je všude oceán,
 přeče si nepostavíš pod ně stan,
 budeš spát pod širákem, jak tě znám,
 i když už podzim přichází.

Ref.

Slavíci z Madridu (W. Matuška)

zpěvník kmene Kruh 2009

dmi **ami** **E⁷** **ami** (2x)

ami **E⁷** **ami**
 Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
ami **E⁷** **ami**
 horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
ami **E⁷** **ami**
 vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
ami **E⁷** **ami**
 kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

dmi **ami** **E⁷** **ami**
 Žízeň je veliká, život mi utíká, nechte mě příjemně snít,
dmi **ami** **E⁷** **ami**
 ve stínu pod fíky poslouchat slavíky, zpívat si s nima a pít.

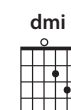
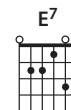
Nananananana...

Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
 oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
 dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
 někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

Ref.

Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
 mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
 zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
 kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

Ref.

Ryl jen celej den ryl (Spirituál kvintet)

ami **E⁷**
 Já každý ráno v sedm hodin vstal a krumpáč s lopatou vyfasoval
ami **E⁷**
 a s partou, která makat dovede, jsem došel tam, co tunel povede.

ami **E⁷** **ami** **G** **ami**
 Já ryl jen celej den ryl, já ryl jen celej den ryl.
C **E⁷**

Abych dřív než do svý boudy půjdu spát,
ami **E⁷** **ami** **E⁷** **ami**
 čaj v kantýně moh si dát, já ryl jen celej den ryl,
E⁷ **ami** **E⁷** **ami**
 celej den jak krtek, celej den jen ryl.

Kdo netrhal skály těžko pochopí, co sám dynamit někdy natropí,
 když jednou ráno došlo k výbuchu,
 Jim Goff vyletěl majli do vzduchu.

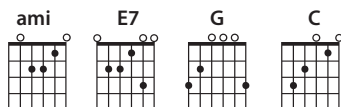
Ref.

A když z tý vejšky zas na zem si kec, předák McCane ho popad za límec,
 tak se mi zdá, že línej jsi jak veš, ve vzduchu se flákat nebudeš.

Ref.

Když po létech zase sedím sám, na starý dobrý časy vzpomínám,
 teď slyším, jak tmou rány duněly, když ve skalách jsem lámal tunely.

Ref.

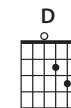

Hruška (Česká lidová)

D **A**
 Stojí hruška v širém poli,
D **G** **A**
 vršek se jí zelená,
D **G** **A** **D**
 [: Pod ní se pase kuň vraný
D **A** **D**
 pase ho má milá :]

Proč má milá dnes pasete,
 z večera do rána
 [: Kam můj milý pojedete
 já pojedu s váma. :]

A já pojedu daleko
 přes vody hluboké.
 [: Kéž bych byl nikdy nepoznal
 panny černooké. :]

Bonus: Mezi D a A ve sloce vložit hmi

Ikarus blues (Olympic)

A D F A
Křídél pár, to je ten krásný dar, který zapomněl dát nám pán.
A D F A
Tobě ho dal a jak už to bývá, nemohls ho unést sám.
Tvé jméno zná snad každý z lidí, Ikarus, který k slunci vzlét.
Ó, příteli můj, už je to tak dávno, už je to pěkná řádka let.

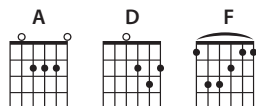
Touhu tvou má a každý ji nosí a každý se sní narodil.
A za první pláč, když jsme ještě malý bosí, dostaneme hned svůj díl.
A potom už svá pírečka k píрку my lepíme po celý život svůj,
voskem ze svícnu na oltáři bohů, ó Ikare, při nás teď stůj.

A D F A
Znáš dobře ten dlouhý pád za sluncem temnou nocí,
A D F A
Znáš bohy marný, moc vědí a nespí, jsou nemocni svou mocí.
Slunce ti křídla rozpouští, dole tě moře čeká,
Náš pád se dneska ještě neskončil a to mě právě léká.

Jednou snad se moře uklidní a vlny pířka na břeh vynesou.
A děti houf je vezme do dlaní a domů si je ponosou.
Až potkáš to dítě, tak pamatuj, že nese malé zbytky velkých snů,
To dítě to ví, jen se podívej, snad v něm vidíš záblesk příštích dnů.
To byl můj přítel Ikarus, kterému zpívám tohle blues,
Byl miláčkem múz a nepřítel zlých bohů kteří mají trochu jiný vkus.

Jen křídél pár to je... (jako 1.sloka)

Ref.

Pole s bavlnou (Rangers)

D D7 G D
Pane můj co v nebi je tvůj dům, má máma můj život dala katům,
A7
katům mým v polích s bavlnou.
D D7 G D
Pane můj co v nebi je tvůj dům, má máma můj život dala katům,
A7 D A7 D
katům mým v polích s bavlnou.

D G D
Den za dnem kůže zná bič katů, vidíš jen černý záda bratrů,
A7
jak tam dřou, v polích s bavlnou.
D D7 G D
To, co znáš ty v Lousianě, černý záda znaj i v Texarkeně,
A7 D A7 D
i tam jsou v polích s bavlnou.

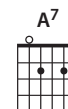
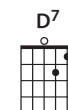
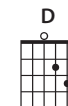
[: Já vím, brzy musí přijít soud,
černý záda práva na něm vyhraju,
boží soud, v polích s bavlnou :]

Ref.

[: Chtěl bych jít na potem vlhký lány,
tak řekni pane můj, černý zvoň hrany,
katům mým v polích s bavlnou :]

Ref.

[: Dnes měj, pane, co v nebi je tvůj dům,
mou duši, když život patří katům,
katům mým, v polích s bavlnou. :]

Kometa (J. Nohavica)

ami

Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,

chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,

dmi **G⁷**

zmizela jako laň u lesa v remízku,

C **E⁷**

v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,

až příště přiletí, my už tu nebudem,

my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,

spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

ami **dmi**

O vodě, o trávě, o lese,

G⁷ **C**

o smrti, se kterou smířit nejde se,

ami **dmi**

o lásce, o zradě, o světě

E **E⁷** **ami**

a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

Pískající cikán (Spirituál kvintet)

G **ami** **G** **ami** **G** **ami** **hmi** **ami**

Dívka loudá se vinicí, tam kde zídka je nízká,

G **ami** **hmi** **C** **G** **C** **G** **C** **D**

tam kde stráň končí vonicí, tam písničku někdo píská.

Ohlédne se a "Propána!" V stínu, kde stojí líska,

švárného vidí cikána, jak leží, písničku píská.

Chvilí tam stojí potichu, písnička si jí získá,

domů jdou spolu ve smíchu, je slyšet cikán, jak píská.

Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská:

"ať táhne pryč, vesta odraná, groš nemá, něco ti píská."

Teď smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví, jak se jí stýská,

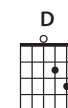
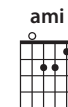
"kež vrátí se mi zas nazpátek ten, který v dálce si píská."

Pár šidel honí se po louce, v trávě rosa se blýská,

cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku píská.

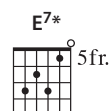
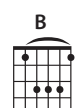
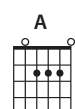
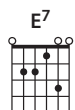
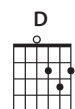
Na závěr zbývá už jen říct, v čem je ten kousek štístka:

peníze často nejsou nic, má víc, kdo po svém si píská.

Od rána až do večera (Čarodějův učeň, Suchá '99)

emi C D emi
 Od rána až do večera mlynář mele mouku
 emi C D emi
 a kluk stejně jako včera žebra do klobouku.
 emi C D emi
 Podvědomý hlas ho žene do černého mlýna,
 emi C D emi (E⁷ A B E⁷ A B)
 lidé kolem říkají, že mele se tam špína.

E⁷ A B
 Hej poslouchej, nebuď na mě zlej,
 E⁷ A B
 jsem jen hloupej sen, tak puš mě z hlavy ven.
 E⁷ A B
 Hej maličkej, ke mlejnu se dej,
 E⁷ H C H C H
 bude ti tam dobře, na to spoléhej.

Každou noc se znovu vrací, každý den ho souží,
 z myslí se mu nevytrácí, dál se za ním plouží,
 kdo se bojí do lesa, tak neměl by tam chodit,
 jenže tenhle věčnej hlas se prostě nedá shodit.

Ref.

Každou noc se znovu vrací, každý den ho souží,
 z myslí se mu nevytrácí, dál se za ním plouží,
 podvědomý hlas ho žene do černého mlýna,
 lidé kolem říkají, že mele se tam špína.

Bonus: Akordy A, B, H a C hrát jako baré v 5.-8. poloze, E⁷ jako o 4 posunuté C⁷ (v 5. poloze - viz E⁷*).

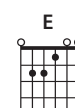
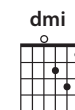
Velká a odvěká tajemství přírody,
 že jenom z člověka člověk se narodí,
 že kořen s větvemi ve strom se spojuje
 krev našich nadějí vesmírem putuje.

Na na na...

Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
 zpod rukou umělce, který už nežije,
 šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
 marnost mne vysvlékla celého donaha.

Jak socha Davida z bílého mramoru
 stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
 až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
 my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

O vodě, o trávě, o lese,
 o smrti, se kterou smířit nejde se,
 o lásce, o zradě, o světě,
 bude to písnička o nás a kometě.

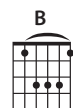
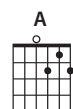
Kmotříček (Čarodějův učeň, Suchá '99)

emi C emi C emi
 Jede jede kmotříček, strach mu kouká zpod víček,
 A B H emi
 jede jede na koníčku celý v černém hávu,
 A B H
 poradit se za mlynářem, vypít si s ním kávu.

Na ohnivém kočáře, smrt mu kouká ze tváře,
 s jedním párem černých koní zcela vystačí si,
 kolem vozu pobíhají neodbytné krysy.

emi C emi C
 Kouzla, čáry, přichystejte máry,
 emi C H
 šavle, meče, krev ať proudem teče.
 Černá díra, k čemu je ti víra?
 Černý hávy, nesu špatný zprávy.

Jede jede kmotříček, jede jede kmotříček

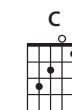
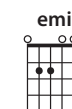
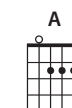
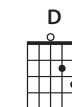
Nad stádem koní (Buty)

D A emi G D
 Nad stádem koní podkovy zvoní, zvoní
 D A emi G D
 černý vůz vlečou a slzy tečou a já volám:
 D A emi
 tak neplač můj kamaráde
 G D
 náhoda je blbec když krade
 D A emi
 je tuhý jak veka a řeka ho splaví
 G C G A
 máme ho rádi, no tak co tak co tak co.

Vždycky si přál, až bude popel, i s kytarou, hou,
 vodou ať plavou, jen žádný hotel s křížkem nad hlavou.
 Až najdeš místo, kde je ten pramen a kámen co praská,
 budeš mít jisto patří sem popel
 a každá láska, no tak co, tak co tak co

Nad stádem koní podkovy zvoní, zvoní
 černý vůz vlečou a slzy tečou a já šeptám:
 Vysyp ten popel kamaráde do bíle vody, vody
 D A emi G
 vyhasnul kotel a náhoda je štěstí od podkovy

D A G D A G
 [: Vysyp ten popel kamaráde do bíle vody, vody
 D A emi G
 vyhasnul kotel a náhoda je štěstí od podkovy :]

Pozn.: A, B, H a hmi se zde snáz hraje jako baré v 5-7. poloze

Mezi horami (Slovenská lidová, Čechomor)

dmi

[: Mezi horami lipka zelená :]

F C dmi C dmi

[: Zabili Janka, Janíčka, Janka místo jeleňa :]

[: Keď ho zabili, zamordovali :]

[: Na jeho hrobě, na jeho hrobě kříž postavili :]

[: Ej, křížu, křížu ukřížovaný :]

[: Zde leží Janík, Janíček, Janík zamordovaný :]

[: Tu šla Anička, plakat Janíčka :]

[: Hned na hrob padla a viac nevstala dobrá Anička :]

dmi

F

C

Kornet a dívka (M. Kubišová)

dmi C D

Ve svitu loučí stín se stínu leká,

dmi C G

na hradní dvůr mrak tiše vplul,

dmi C D

když dívky pláčou, muže válka čeká,

ami G D

nocí zbývá jen půl.

Za chvíli svítá a tam v jedné z věží,

kornet se loučí s dívkou svou,

znaveni láskou v loži bílém leží,

něžná slůvka zní tmou.

D ami D ami D

Tady to jsou tvé vlásky plavé, tady to tvá je něžná tvář,

ami D F G

tady to jsou tvé dlaně hravé, ani nedýcháš,

ami D ami D

tak tady spí tvé tělo krásné, dívenka pláče potají,

ami D F emi D

hej kornete vstávej, ráno časně, kde se oči tvé toulají.

Bitva už končí, pouze kornet chybí,

znavený láskou tvrdě spal,

nad hrobem zběhů, tam se smrti líbí,

povel dává pal.

Ref.

dmi

C

G

ami

D

emi

F

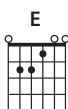
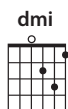
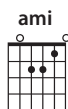
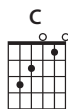
Krutá válka (Spirituál kvintet)

C   **ami** **dmi**   **E**
Tmou zní zvony z dálky, o čem to milý sníš,
F   **dmi** **C** **F** **C**
hoří dál plamen války a ráno je blíž,
C   **ami**   **dmi**   **E**
chci být stále jen s tebou až trubka začne znít,
F   **dmi**   **C**   **F**   **C**
lásko má vem mě sebou, ach né to nesmí být.

Můj šál skryje proud vlasů, na pás pak připnu nůž,
poznáš jen podle hlasu, že já nejsem muž,
tvůj kapitán tě čeká, pojď musíme už jít,
noc už svůj kabát svléká, ach né to nesmí být.

Až dým vítr stočí, tvář změní pot a prach,
do mých dívej se očí, tam není strach,
když výstřel tě ranní, kdo dával by ti pít,
hlavu vzal do svých dlaní, ach né to nesmí být.

Ach má lásko sladká, jak mám ti to jen říct,
každá chvíle je krátká a já nemám nic,
já nemám nic než tebe, můj dech jenom tvůj zná,
nech mě jít vedle sebe, tak pojď lásko má.

Máňa (Česká lidová, G. Včelička)

ami   **E⁷**   **ami**
Šinu si to takhle večer k zapadáku,
ami   **H⁷**   **E⁷**
když tu jeden komplic ke mně hovoří:
ami   **dmi**
Chytili jsme Máňu v koženým kabátu,
ami   **E⁷**   **ami**   **E⁷**
do rána jí svíčka dohoří.

No tak vidíš, Máňo, přece jsme tě lízli,
tohle si nám, holka, dělat neměla,
zradila si partu, chodila jsi s fízly,
teď dostaneš ránu do těla.

Byla velká bída, bylo málo cejnů,
proto jsi se, Máňo, sčuchla s chlupatým,
já tě teďka za to vlastnoručně sejmu,
nechám tě tu s prádlem flekatým.

Nejhorší je na tom, že to bylo s chlapem,
co nám loni v létě partu rozdělal
a já budu Máňo, já budu tím klukem,
kteřej tě teď za to voddělá.

Zavři oči smutný, moje milá Máňo,
já jsem tě měl holka doopravdy rád,
že jsi krysařila, máš teď dokonáno,
parta chce bejt sichr, tak jdi spát!

Náhle zazněl výstřel tichým zapadákem,
tam, kde žádnej fízl nikdy nechodí,
ráno našli Máňu v koženým kabátu, Máňu, která nic už nepoví.

